

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԻՆ

ԼԵԻՈՆ ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆՑԻ

Տանջանքների մէջ դու պիտի ապրես,
Որոնք օրէցօր պիտի բազմանան.
Մորմոքած սըրտումդ դու պիտի կըրես
Պարաւոր խոցերն հասարակութեան:
Անվիշտ շատ օրեր չես դու տեսնելու.
Թունաւորած են նոքա յաւիտեան.
Քո ուրախ օրը խառն է լինելու
Նեղութիւններով խըստամբերութեան:

Սակայն յաւիտեան դու չես վըհատիլ
Եւ առաջ կ'երթաս հաստատ քայլերով,
Եւ կեանք ու աշխարհն դու չես անիծիլ՝
Քո անցած յոյսերն ծաղրի մատնելով:
Ո՛չ. դու յաւիտեան նոյնն կը մընաս —
Ազնիւ գործերի կարող ջատագով.
Անվըհատ առաջ, առաջ կ'ընթանաս
Դալիք տենչալի փրկութեան յուսով:

Կեանքը կը լինի քեզ համար խորին,
Անհուն գիտութիւն, ուր պիտի զննես
Բընութեան լեզուն և մարդու հոգին,
Ուր մինչ գերեզման պիտի սովորես:
Կեանքը քեզ համար կը լինի թատրոն,
Ուր հոգի կը տաս հասարակութեան.
Կեանքը քեզ համար — բարձր սմբիոն
Բարու, գեղեցկի և ճշմարտութեան: